

[Christophersen.]

fører naturligvis til, at folk handler på et andet grundlag, end de ellers ville have gjort.

Ministeren svarede på mit spørgsmål om, hvad han ville gøre for de folk, som blev stillet i en situation, hvor forudsætningerne havde ændret sig, men hvor de på forskellig måde havde forpligtet sig, og det var i og for sig også et svar til hr. Henning Philipsen. Men jeg synes ikke, ministerens argumentation var tilfredsstillende. Hans betragtning var, at man jo heller ikke kan give folk sikkerhed for, at obligationskurserne vil være stabile. Hvis man viderefører det synspunkt, vil det sige, at så vil staten kunne gribe ind i alle kontraktlige forhold uden dermed at pådrage sig nogen som helst forpligtelse til at yde erstatning eller på anden måde behandle folk rimeligt. Derfor er synspunktet aldeles uholdbart. Det er ganske klart, at hvis det offentlige ændrer de forudsætninger, hvorunder folk har truffet aftaler, eller hvis det offentlige er skyld i, at folks dispositioner er blevet forsinket, således at deres vilkår er blevet andre, end de ellers ville være blevet, så pådrager det offentlige sig minsandten da et ansvar, og så må ministeren redegøre enten her eller i boligudvalget for, hvordan han vil løse de problemer, der dermed opstår.

Jeg takker ministeren for hans bemærkninger om, at dette lovforslag skal behandles i sammenhæng med de øvrige boligpolitiske problemer. Jeg må forstå ministerens svar sådan, at vi nu kan konstatere, at det lovforslag, vi her har liggende foran os, ikke vil blive gennemført én dag, førend det er afklaret, om der kan etableres en samlet boligpolitisk løsning, og ikke én dag førend det er konstateret, hvordan en sådan løsning skal se ud.

Jeg håber, ministeren samtidig er klar over, hvad det er for en opgave, han så har pådraget sig. Det er jo ganske klart, at et lovforslag af denne her karakter, så lidt som de synspunkter, regeringen har givet udtryk for i sin spareplan om ændrede fradragsregler og om kapitalvindingsafgift, ikke kan ligge hen i månedsvi, uden at der bliver taget stilling til det. Ellers kommer ministeren nemlig fra den situation, han nu er bedrøvet over at være i, med for store igangsættelser, ind i en situation, hvor igangsættel-

serne i byggesektoren simpelt hen vil holde op, fordi man uge efter uge er ganske uvidende om, hvilke forudsætninger man skal arbejde under. Ministeren har således påtaget sig den særlige opgave nu at fremskynde drøftelserne af den langsigtede boligpolitiske løsning, nu at gøre op med sig selv, hvad det er, han og hans regering vil. Jeg håber som sagt, at ministeren er ganske klar over omfanget af den opgave, han således har påtaget sig.

Må jeg til sidst sige, at jeg går ud fra, at regeringens synspunkter om ændrede skatteregler og om indførelse af kapitalvindingsafgift, de synspunkter, vi også finder i regeringens spareplan, på tilsvarende måde glider ind i de boligpolitiske drøftelser og på tilsvarende måde først endeligt afgøres den dag, da det står klart, hvordan en boligpolitisk løsning ser ud, og om den overhovedet kan etableres på et bredt politisk grundlag.

Jeg takker altså ministeren for svaret og udtrykker som sagt håbet om, at han er fuldkommen klar over rækkevidden af det svar, han har givet, og omfanget af den opgave, han hermed har påtaget sig. Vi må håbe for ministeren, at han har et sagligt og et politisk grundlag for at anlægge de synspunkter, han har fremført.

☛ **Dahlgaard:** Hr. Henning Philipsen havde nogle knubbede ord til mig i anledning af, at jeg gerne ville reducere hans og hans partis indflydelse på den langsigtede boligpolitik så meget, som jeg er i stand til. Hr. Henning Philipsen henviste til, at det radikale venstre tidligere har været i den situation at være et forholdsvis lille parti med en forholdsvis stor indflydelse. Det er rigtigt. Vi har haft det sådan, og vi har det stadig sådan, at vi befinder os i midten af det politiske spektrum, og derfor er der en vis rimelighed i, at vi udfører en styrende funktion i de opgaver, der behandles her i folketinget. Det er mindre rimeligt, når det drejer sig om et parti, der befinder sig helt ude i den ene side af spektret, og som ikke kan sikre, at det, man gennemfører, har holdbarhed efter næste valg.

Den langsigtede boligpolitik drejer sig om, hvordan boligforholdene skal tilrettelægges, ikke blot i denne folketingsperiode, men også efter kommende valg, måske flere kommende valg, hvor de politiske styrkefor-